

C-430/10. sz. ügy

Hristo Gaydarov

kontra

**Director na Glavna direksia „Ohranitelna politsia” pri
Ministerstvo na vatreshnite raboti**

(az Administrativen sad Sofia-grad
[Bulgária] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Uniós polgár szabad mozgása – 2004/38/EK irányelv – Egy másik országban hozott büntetőítélet miatt elrendelt, az államterület elhagyására vonatkozó tilalom – Kábítószer-kereskedelem – Közrendi okokkal igazolható intézkedés”

A Bíróság ítélete (negyedik tanács), 2011. november 17. I - 11639

Az ítélet összefoglalása

1. *Európai uniós polgárság – A tagállamok területén való szabad mozgáshoz és szabad tartózkodáshoz való jog – 2004/38 irányelv – A kiutazás és beutazás joga – Hatály (EUMSZ 21. cikk; 2004/38 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 4. cikk, (1) bekezdés)*
2. *Európai uniós polgárság – A tagállamok területén való szabad mozgáshoz és szabad tartózkodáshoz való jog – 2004/38 irányelv – A beutazási és tartózkodási jog közrendi vagy közbiztonsági okokból való korlátozása (EUMSZ 21. cikk; 2004/38 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 27. cikk)*

I - 11637

1. Az uniós polgári jogállás valamely tagállam állampolgára számára még a származása szerinti tagállamával szemben is biztosítja az e jogálláshoz kapcsolódó jogokat, különösen pedig a tagállamok területén való szabad mozgásnak és tartózkodásnak az EUMSZ 21. cikkben biztosított jogát. A szabad mozgáshoz való jog magában foglalja mind az Európai Unió polgárainak a származás helyétől eltérő tagállamba való belépésének jogát, mind pedig az előbbi tagállam elhagyásának jogát. Az e Szerződésben biztosított alapvető szabadságokat ugyanis a lényegtől fosztaná meg az, ha a származás szerinti tagállam érvényes indokolás nélkül megtilthatná a saját állampolgárainak, hogy egy másik tagállam területére történő belépés céljával elhagyhassák azt.
2. Az EUMSZ 21. cikkel, valamint az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló 2004/38 irányelv 27. cikkével nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely lehetővé teszi valamely tagállam állampolgára azon jogának korlátozását, hogy egy másik tagállam területére léphessen, különösen azért, mert korábban egy másik államban kábítószer-kereskedelem miatt büntetőítéletet hoztak vele szemben, azzal a feltétellel, hogy egyrészt ezen állampolgár személyes magatartása valódi, közvetlen és kellően súlyos veszélyt jelent a társadalom valamely alapvető érdekére, másrészt a tervezett korlátozó intézkedés alkalmas arra, hogy biztosítsa az általa követett célkitűzés megvalósulását, és nem lépi túl az ennek eléréséhez szükséges mértéket, harmadrészt pedig ugyanezen intézkedés hatékony bírósági felülvizsgálat tárgya lehet, amelynek során lehetőség van az intézkedés jogszerűségének az uniós jog követelményeire tekintettel történő ténybeli és jogi vizsgálatára.

Mivel az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló 2004/38 irányelv 4. cikkének (1) bekezdése kifejezetten előírja, hogy valamennyi uniós polgár, érvényes személyazonosító igazolvánnyal vagy útlevéllel, jogosult valamely tagállam területét elhagyni egy másik tagállamba való utazás céljából, az olyan személy helyzete, akinek megtiltották annak az államnak az elhagyását, amelynek állampolgára, az említett irányelv hatálya alá tartozik.

(vö. 24–27. pont)

(vö. 42. pont és rendelkező rész)